

[Hans Thyge Jacobsen.]

vejes meget nøje, for det, man her er nået til, er efter min opfattelse forkert, både juridisk og almindeligt politisk.

Men lad os nu sætte, at enden på det trods alt bliver, at de 21-årige vælgere får stemmeret ved den sideløbende folkeafstemning — den, der skal afgøre, hvad valgretsalderen skal være i den kommende grundlov. Jeg kan ikke se rettere, end at der så er et vælgerkorps — de 21—25-årige —, der har haft mindindflydelse på en grundlovsændring, og jeg kan ikke se, at dette kan harmonere med, ja, overhovedet kan gennemføres efter den nugældende grundlovs bestemmelser om grundlovsændringer. Jeg synes, man på dette punkt har forvildet sig ind i noget, som jeg gerne så man reddede sig ud af under sagens nærmere behandling på rigsdagen.

Som jeg begyndte med at sige, vil jeg næppe kunne forvente, at forslaget under behandlingen bliver ændret således, at der bliver indført en eller anden form for to-kammersystem, og jeg må derfor forudse, at jeg ved tredje behandling bliver nødt til at stemme imod. Men jeg kunne dog tænke mig, at man under udvalgsbehandlingen tog det spørgsmål, jeg her har peget på, op, for jeg synes, det er af afgørende betydning, at man får dette klaret, således at man ikke kommer ud til folket med halvgjort arbejde, med et arbejde, som i virkeligheden hverken kan stå for en juridisk eller en almindelig politisk kritik.

Oluf Pedersen: Jeg kan slutte mig til de udtalelser om grundlovsforslaget, som er fremsat her i tinget af mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby). Når jeg tager ordet, står det i forbindelse med de udtalelser, der blev fremsat af det ærede medlem hr. Laurits Pedersen, der så et bevis for landstingets betydning i, at det andet høje ting havde ændret loven om grundstigningsskyld. Ja, landstinget nåede jo kun at forringe loven ved at nedsætte beløbet, og så må det endda tilføjes, at de uklarheder, der var i loven, ikke blev ændret i landstinget. Det viste sig, at landstinget ikke var meget bevendt, når det drejede sig om at ændre de uklarheder eller fejltagelser, der var i loven.

Det ærede medlem kom ind på spørgsmålet om grundstigningsskyld af landbrugsjord, et spørgsmål, som jeg har rejst her i

tinget, hvor jeg bl. a. har hævdet, at efter mit skøn var der begået en fejl fra administrationens side. Jeg må måske tilføje, at jeg var ikke medlem af dette høje ting, da loven blev vedtaget, men det var det ærede medlem hr. Laurits Pedersen; han har altså heller ikke været opmærksom på, at der var en uklarhed. Jeg mener, der var en fejl i administrationen. Den højtærede minister lovede at undersøge det, og såvidt jeg ved, har ligningsrådet givet tilslutning til den opfattelse, at der var en fejl i administrationen, og at der er begået fejl under vurderingerne.

Det ærede medlem hr. Thestrup var åbenbart, at dømme efter de udtalelser, det ærede medlem fremsatte, ikke klar over, at vejen til grundskyld er vejen til sikring af selveje og alle de arbejdsskabte værdier, også til selveje af jorden, bortset fra at selve den samfundsskabte værdi indrages til fordel for fællesskabet. Når det ærede medlem i forbindelse med spørgsmålet om fuld grundskyld talte om fæste, så viser det, at der kan råde visse misforståelser her i tinget; jeg tror nu, det er bedst, man klarer det i eet ting; de ting, der her har været fremdraget, synes jeg ikke taler til fordel for at opretholde to ting. Jeg kan, som jeg sagde, for mit vedkommende anbefale forslaget til velvillig behandling i udvalget. Den sidste ærede taler var næsten ved at påstå, at forslaget til grundlov var blevet behandlet i dølgsmål. Det synes jeg er helt ved siden af. Grundlovsspørgsmålet har været fremme for offentligheden. For rigsdagens vedkommende ligger det sådan, at vi har haft lejlighed til at følge udarbejdelsen af forslaget i dets detaljer, længe før det blev fremsat her i tinget. Og for offentlighedens vedkommende ligger det endda sådan, at adskillige har taget stilling imod den nye grundlov, før den var behandlet her i tinget. Jeg tror, at hvis vedkommende havde ventet og havde set behandlingen her i tinget, havde stillingen været en anden. Grundlovsforslaget må vist karakteriseres som et godt og vel gennemtænkt forslag.

Hans Conrad Koefoed: Som jeg sagde i mit første indlæg, indrømmer jeg gerne, at det, jeg sagde, for en stor del drejede sig om valgloven. Der er derfor ikke noget at sige til, at det ærede medlem hr. Holger Eriksen som formand for det udvalg, der